

gældende Forhold, der var berørt i de Indberetninger, som Bankinspektør Hald efter den daværende Erhvervsministers Anmodning havde afgivet i Juli og September 1924.

Under Hensyn til den afsagte Dom og de gennem den fremkomne Oplysninger samt til, at den tidligere Erhvervsminister i Rigsdagen havde givet Tilsagn om, at Berettigelsen af den mod Bankinspektør Hald rejste Kritik skulde blive nærmere belyst og prøvet i Forbindelse med den offentlige Undersøgelse af Sagen, saaledes at den nødvendige Sikkerhed derigennem kunde blive skabt, mente jeg ikke at kunne undlade at underkaste Bankinspektør Halds Forhold i Forbindelse med den paagældende Sag en nøjere Undersøgelse, og dette saa meget mere som jeg fik det Indtryk, at Embedsmændene i Handelsministeriet havde den Opfattelse, at Bankinspektørens Behandling af Sagen ikke var uangribelig. Jeg foranledigede derfor Akterne fra den offentlige Undersøgelse og fra Sagen mod Bankdirektør Brorsen oversendt til Handelsministeriet og gennemgaaet dér for derefter selv paa det saaledes tilvejebragte Grundlag at sætte mig ind i Sagens Enkeltheder.

Den Undersøgelse, jeg saaledes har foretaget, har givet mig et væsentligt andet Indtryk af Sagen og af Bankinspektør Halds Forhold end de fra Bankinspektøren tidligere foreliggende Indberetninger af 26. Juli og 20. September 1924, idet den viste, at der indenfor Banken herskede en gennemført Uorden og Forsømmelighed og i vidt Omfang skete Misbrug af Bankens Penge fra Direktørernes og andre Tillidsmænds Side. Jeg ser af Interviews med den tidligere Erhvervsminister, det ærede Medlem Hr. Stauning, at han ogsaa for sit Vedkommende har foretaget Undersøgelser af Bankinspektørens Forhold; jeg bemærker her, at disse Undersøgelser i hvert Fald ikke har afsat sig noget Undersøgelsesmateriale i Handelsministeriets Arkiv, idet der dér kun findes Indberetningerne fra Bankinspektøren.

Om Forholdene i Banken udtaler Likvidationskomiteen i en Indberetning af 14. December 1924 til Bankinspektøren, efter at have omtalt forskellige Overtrædelser af Bank- og Aktieselskabsloven samt af Vedtægterne, bl. a. følgende:

„Det er Likvidationskomiteens Indtryk, at der helt igennem i Bankens Administration har foreligget grove Uordener med Hensyn til den bankmæssige Behandling af de forskellige Engagements, derunder Tilsynet med, at deponerede Sikkerheder havde den nødvendige Værdi, at Livsforsikringspolicer

holdtes i Kraft og ubetalte Veksler protesteredes.“

Forholdene i Banken har i det hele taget været af en sådan Beskaffenhed, at dette, selv bortset fra de af Politimesteren og af andre givne Advarsler, ikke kunde være blevet overset, hvis Sagen af Bankinspektør Hald var blevet behandlet saaledes, som en forsvarlig og betryggende Varetagelse af Embedets Funktioner kræver.

Til Belysning af Bankinspektør Halds Forhold i Sagen skal jeg omtale nogle af de Engagementer, som Bankinspektøren havde at undersøge og tage Stilling til. Politimesterens Advarsler tog som før nævnt i særlig Grad Sigte paa Bankens Engagementer med de tre Interessentskaber, i hvilke Direktør Brorsen havde Sæde; ikke alene som Følge heraf, men ogsaa paa Grund af disse Engagements uforholdsmæssige Størrelse maatte de nødvendigvis blive det centrale Punkt i Banktilsynets Undersøgelse og derfor ogsaa det Punkt, der bedst belyser Bankinspektør Halds Forhold ved den paagældende Lejlighed.

Bankens Tilgodehavende hos to af disse Interessentskaber, Fyns Fløde-Export Co. og Faaborg Butter Eksport Co., androg i de sidste Aar før Bankens Sammenbrud følgende omtrentlige Beløb: den 1. Januar 1920 228 000 Kr., den 1. Januar 1921 717 000 Kr., den 1. Januar 1922 1 409 000 Kr., den 1. Januar 1923 1 627 000 Kr., den 1. Januar 1924 1 885 000 Kr. og den 11. Juni 1924 2 223 000 Kr. I disse Tal er medregnet 900 000 Kr., der af regnskabsmæssige Grunde var posteret som personlig Skyld for de tre af Interessenterne, men det var rene Omposteringer uden nogen virkelig real Betydning.

Jævnside med denne Udvikling af Mellemværendet med Banken havde Interessentskaberne i Aarene 1921—22—23 til 11. Juni 1924 et samlet Driftsunderskud af 1 333 000 Kr. I Krigsaarene havde Interessentskaberne haft en betydelig Fortjeneste, som Interessenterne dog i det væsentlige straks havde hævet, saaledes at de ultimo 1921 kun havde indestaaende et Kapitalindskud i Interessentskaberne paa ca. 70 000 Kr., af hvilke der yderligere senere blev hævet Beløb. Interessentskabernes Status udviste, naar man saa bort fra den før nævnte Ompostering af 900 000 Kr. af Firmaernes Skyld, et Underskud pr. 1. November 1923 paa 106 000 Kr.

Til Trods for, at Interessentskabernes Drift gennem de senere Aar udviste store Underskud, der nødvendigvis maatte lede Tanken hen paa en Standsning af den af